

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Cdo/162/2018                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 3717200456                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 17.06.2019                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ladislav Górász          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2019:3717200456.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu K. Y., bývajúceho v K., zastúpeného spoločnosťou URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Havlíčkova 16, IČO: 47 244 895, proti žalovanej Prima banke Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, o zaplatenie 8 865,20 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 8 Csp 12/2017, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. februára 2018 sp.zn. 5 Co 336/2018, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Žalobou doručenu 19. januára 2017 Okresnému súdu Považská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8 865,20 eur spolu s príslušenstvom špecifikovaným v žalobe a uhradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že ako spotrebiteľ uzatvoril 30. apríla 2013 so žalovanou úverovú zmluvu, ktorá neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), a preto bol ním čerpaný úver bezúročný a bez poplatkov. Od žalovanej žiadal zaplatiť sumu, o ktorú preplatil istinu čerpaného úveru.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo 14. júla 2017 č.k. 8 Csp 12/2017-131 žalobu zamietol, konanie v časti o zaplatenie 6 423,84 eur zastavil a rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. februára 2018 sp.zn. 5 Co 336/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí žaloby zmenil tak, že žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť 2 441,36 eur spolu s 5 % ročným úrokom z

omeškania od 11. februára 2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej napadnutej časti vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 441,36 eur od 2. februára 2015 do 10. februára 2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (výrok II.), rozhodol, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,92 %, ktorú náhradu trov konania je povinný žalobca žalovanej zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku v sume, aká bude vyčíslená rozhodnutím súdu prvej inštancie (výrok III.) a zmenu žaloby tak, že popri doposiaľ uplatnenom nároku na zaplatenie 2 441,36 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 2. februára 2015 do zaplatenia súd určí, že poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 eur/mesačne podľa čl. 1 bod 1.2. úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 30. apríla 2013 medzi žalobcom a žalovanou je neprijateľnou podmienkou podľa Občianskeho zákonníka, a tak je neplatný, nepripustil (výrok IV.).

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu výroku I. a III. podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), t.j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte riešená. Touto otázkou podľa nej bolo, či zákonné ustanovenie v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinné v rozhodnom čase obsahovalo požiadavku na rozčlenenie splátky na jednotlivé zložky dlhu a s tým súvisiaca otázka, či takáto požiadavka na úverovú zmluvu pri rozhodovaní o nárokoch z nej môže byť prípadne postulovaná extenzívnym výkladom príslušných zákonných ustanovení, ak tieto takúto požiadavku neobsahujú explicitne. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobca navrhol dovolanie zamietnuť a priznať mu proti žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

9. V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 2 441,36 Eur (neberúc do úvahy príslušenstvo uplatnenej pohľadávky). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (19. január 2017) bola 435 Eur (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení

neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4 350 Eur). Prípustnosť dovolania žalovanej bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t.j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t.j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp.zn. 6 Cdo 80/2017, ktoré bolo prijaté ako judikát na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 6. júna 2019).

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovanej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.